

3. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 lub 2, działając w imieniu lub na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Art. 25. 1. Kto nie dopełnia obowiązku przekazania informacji, o którym mowa w art. 17 ust. 4,

podlega grzywnie do 500 000 zł.

2. Tej samej karze podlega, kto dopuszcza się czynu określonego w ust. 1, działając w imieniu lub na rzecz osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej.

Rozdział 6

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 26. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. — Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715, z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 702 i 703, Nr 94, poz. 1037, Nr 103, poz. 1099, Nr 114, poz. 1191, Nr 116, poz. 1216 i Nr 122, poz. 1315 oraz z 2001 r. Nr 110, poz. 1189) skreśla się art. 139.

Art. 27. 1. Przepisu art. 16 ust. 1 i 2 nie stosuje się do systemów w rozumieniu art. 1 pkt 1 i 2 prowadzonych w dniu wejścia w życie ustawy.

2. Podmioty prowadzące systemy, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem NBP i Krajowego Depozytu, przekazują odpowiednio NBP w odniesieniu do systemów płatności lub KPWiG w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dokumenty wskazane w art. 17 ust. 2.

3. Ocena zasad funkcjonowania systemów, o których mowa w ust. 1, na podstawie dokumentów przekazanych zgodnie z ust. 2, dokonywana jest pod względem:

- 1) zgodności z przepisami prawa polskiego,
- 2) zapewnienia sprawnego i bezpiecznego funkcjonowania systemu.

4. Jeżeli zasady funkcjonowania systemu, o którym mowa w ust. 1, nie spełniają kryteriów wymienionych w ust. 3, Prezes NBP w odniesieniu do systemu płatności lub KPWiG po zasięgnięciu opinii Prezesa NBP w odniesieniu do systemów rozrachunku papierów wartościowych wydaje w oznaczonym terminie:

- 1) zalecenie dostosowania systemu, lub
- 2) decyzję nakazującą zamknięcie systemu.

5. Do decyzji, o których mowa w ust. 4 pkt 2, stosuje się odpowiednio art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 28. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych przed dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej poinformuje Komisję Europejską, że NBP jest podmiotem, który sądy lub właściwe organy powiadamiają o wydanych przez siebie orzeczeniach, postanowieniach lub decyzjach, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2.

Art. 29. Przepisy art. 1 pkt 4 i 5 lit. f) i lit. j), art. 4—15, art. 22—23 i art. 26 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2002 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1352

USTAWA

z dnia 24 sierpnia 2001 r.

o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych.

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa środki ochronne przed wyrażającym szkodę przemysłowi krajowemu przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, zwane dalej „środkami antydumpingowymi”, oraz zasady i tryb postępowania w sprawie stosowania tych środków, zwanego dalej „postępowaniem antydumpingowym”.

2. Jeżeli krajem eksportu towaru będącego przedmiotem postępowania jest kraj będący członkiem Światowej Organizacji Handlu (WTO), środki antydumpingowe i postępowanie antydumpingowe określone w ustawie będą stosowane z zachowaniem wymogów określonych w Porozumieniu WTO o stosowaniu Artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994.

3. W sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania antydumpingowego stosuje się odpo-

wiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 2. 1. Postanowienia, decyzje i rozporządzenia, o których mowa w ustawie, przed ich wydaniem opiniowane są przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przepisów art. 106 § 2 i 5 Kodeksu postępowania administracyjnego nie stosuje się.

2. Obwieszczenia o postanowieniach i decyzjach wraz z uzasadnieniem są ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski B”.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki doręcza niezwłocznie ogłoszone rozporządzenia organom kraju eksportu, natomiast postanowienia i decyzje doręcza wszystkim uczestniczącym w postępowaniu stronom.

Art. 3. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) towar podobny — towar, który jest jednakowy pod każdym względem w stosunku do towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, lub w razie braku takiego towaru — inny towar, który, pomimo że nie jest jednakowy pod każdym względem, ma cechy ściśle odpowiadające cechom towaru objętego postępowaniem antydumpingowym,
- 2) szkoda — istotną szkodę wyrządzoną przemysłowi krajowemu; za szkodę uważa się również groźbę wyrządzenia istotnej szkody, jak też istotne opóźnienie w powstaniu przemysłu krajowego,
- 3) przemysł krajowy — ogół producentów wytwarzających towar podobny na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub tych spośród producentów, których łączna produkcja stanowi znaczącą część produkcji krajowej tego towaru; w przypadku gdy producenci są powiązani z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami albo sami są importerami towaru będącego przedmiotem postępowania — przez przemysł krajowy można rozumieć pozostałych producentów krajowych wytwarzających towar podobny,
- 4) producenci powiązani — producentów powiązanych z zagranicznymi eksporterami lub krajowymi importerami w jeden z następujących sposobów:
 - a) jeden z nich bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugiego,
 - b) obaj są bezpośrednio lub pośrednio kontrolowani przez osobę trzecią,
 - c) obaj bezpośrednio lub pośrednio kontrolują osobę trzecią— pod warunkiem, że istnieje uzasadnione przekonanie lub podejrzenie, że na skutek powiązań dany producent postępuje odmiennie od producentów niemających powiązań,
- 5) osoba kontrolująca drugą osobę — przedsiębiorcę uczestniczącego w obrocie, który prawnie lub faktycznie może ukierunkować lub ograniczyć postępowanie drugiego przedsiębiorcy,
- 6) sprzedaż w zwykłym obrocie handlowym — każdą sprzedaż dokonaną przez producenta towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, na warunkach ogólnie przyjętych w jego kraju, z wyjątkiem sprzedaży:
 - a) po cenach niższych od kosztów produkcji w rozumieniu art. 8,
 - b) między osobami powiązаныmi w rozumieniu pkt 4,
 - c) między stronami, które dokonują rozliczeń w ramach umowy barterowej, umowy clearingu, umowy offsetowej lub innej umowy polegającej na wzajemnych świadczeniach niepieniężnych,
- 7) środki antydumpingowe — tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe oraz zobowiązania cenowe; tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stanowią należności celne przywózowe w rozumieniu przepisów prawa celnego,
- 8) strony:
 - a) zagranicznych producentów lub eksporterów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, krajowych importerów tego towaru lub organizacje oraz zrzeszenia przedsiębiorców, jeżeli większość ich członków jest zagranicznymi producentami lub eksporterami albo krajowymi importerami danego towaru,
 - b) organy kraju eksportu,
 - c) krajowych producentów lub organizacje oraz zrzeszenia producentów, jeżeli większość ich członków jest producentami towaru podobnego,
 - d) producentów wykorzystujących w procesie produkcji towar objęty postępowaniem lub ich organizacje, lub organizacje konsumenckie,
 - e) inne krajowe lub zagraniczne osoby fizyczne lub prawne, które wykażą swój bezpośredni interes materialny lub inny prawem chroniony interes w badanej sprawie,
- 9) kraj eksportu — kraj pochodzenia towaru w rozumieniu przepisów prawa celnego; jeżeli nie można ustalić kraju pochodzenia towaru, jest nim kraj wysyłki; za kraj eksportu nie może być uznany kraj, przez którego obszar towar jest przewożony,
- 10) badany okres — okres, w odniesieniu do którego prowadzi się badanie, czy przywóz na polski obszar celny został dokonany po cenach dumpingowych i czy wyrządził on szkodę; okres ten dla ustalenia dumpingu powinien wynosić 12 miesięcy, a w szczególnych przypadkach może być krótszy, ale nie może wynosić mniej niż 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień wszczęcia postępowania antydumpingowego i jest określany szczególnie w postanowieniu o wszczęciu postępowania antydumpingowego,
- 11) nieznaczny przywóz — przywóz na polski obszar celny po cenach dumpingowych z jednego kraju

stanowiący mniej niż 3% przywozu towaru podobnego, chyba że kraje, których udział każdego z nich wynosi mniej niż 3% takiego przywozu, osiągną łączny udział przekraczający 7% przywozu towaru podobnego.

Art. 4. 1. Środki antydumpingowe mogą być zastosowane wobec towaru objętego postępowaniem antydumpingowym jedynie wówczas, gdy w wyniku postępowania zostanie stwierdzone, że przez dopuszczenie towaru do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej wyrządzana jest szkoda przemysłowi krajowemu.

2. Towar uważa się za dopuszczony do obrotu na polskim obszarze celnym po cenie dumpingowej, jeżeli jego cena eksportowa jest niższa od wartości normalnej.

3. Przy ustanawianiu środków antydumpingowych będzie brana pod uwagę szczególna sytuacja krajów rozwijających się będących członkami WTO.

Art. 5. Zastosowanie środków antydumpingowych wymaga rozważenia interesu publicznego, którego ocena obejmuje w szczególności interes przemysłu krajowego, na rzecz którego toczy się postępowanie, interes użytkowników oraz konsumentów towaru objętego postępowaniem, jak również skutki nałożenia ceł w sferze konkurencji.

DZIAŁ II

Wartość normalna, cena eksportowa, dumping oraz szkoda

Rozdział 1

Określenie wartości normalnej oraz marginesu dumpingu

Art. 6. 1. Wartość normalną towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, zwaną dalej „wartością normalną”, ustala się, z zastrzeżeniem wyjątków przewidzianych w ustawie, na podstawie cen sprzedaży towaru podobnego, faktycznie zapłaconych lub należnych w zwykłym obrocie handlowym, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w kraju eksportu.

2. Jeżeli w kraju eksportu nie produkuje się towaru podobnego lub nie można ustalić dla niego porównywalnej ceny, to wartość normalną tego towaru można ustalić na podstawie porównywalnej ceny zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym za ten towar przeznaczony do konsumpcji w kraju pochodzenia.

3. W przypadku gdy zagraniczny eksporter nie produkuje lub nie sprzedaje podobnych towarów w zwykłym obrocie handlowym w kraju eksportu, wartość normalną można ustalić na podstawie cen towaru podobnego, stosowanych w kraju eksportu przez innych sprzedawców lub producentów.

4. Ceny stosowane pomiędzy stronami, które są ze sobą powiązane lub zawarły jedną z umów, o których

mowa w art. 3 pkt 6 lit. c), nie mogą być uznane za płacone w zwykłym obrocie handlowym i nie można ich wykorzystać do ustalenia wartości normalnej, chyba że zostanie wykazane, iż powiązanie to nie wywiera wpływu na ceny stosowane między tymi stronami.

Art. 7. 1. W przypadku gdy towar nie jest sprzedawany w zwykłym obrocie handlowym na rynku kraju eksportu towaru bądź jest sprzedawany w wielkościach niewystarczających lub gdy z powodu szczególnej sytuacji rynkowej sprzedaż ta nie pozwala na dokonanie właściwego porównania, wartość normalną towaru podobnego ustala się na podstawie:

- 1) porównywalnej ceny w eksporcie, w zwykłym obrocie handlowym, do kraju trzeciego, pod warunkiem że cena ta jest reprezentatywna, lub
- 2) kosztów wytwarzania w kraju pochodzenia towaru, powiększonych w rozsądnym zakresie o koszty sprzedaży, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty oraz o kwotę zysku (wartość normalna konstruowana).

2. Sprzedaż towaru podobnego z przeznaczeniem do konsumpcji na rynku kraju eksportu lub sprzedaż do kraju trzeciego wykorzystuje się do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stanowi ona co najmniej 5% wielkości sprzedaży danego towaru na polski obszar celny. Sprzedaż w mniejszych ilościach może być wykorzystana do ustalenia wartości normalnej, jeżeli stosowane ceny zostaną uznane za reprezentatywne dla danego rynku.

Art. 8. 1. W przypadku gdy sprzedaż towaru podobnego na rynku kraju eksportu lub jego sprzedaż do kraju trzeciego następuje po cenach niższych od jednostkowych kosztów wytwarzania, powiększonych o koszty bezpośrednio związane ze sprzedażą, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty, może ona być traktowana jako niedokonana w zwykłym obrocie handlowym z uwagi na cenę i może być pominięta przy ustalaniu wartości normalnej wyłącznie w przypadku stwierdzenia, że sprzedaż ta była dokonywana:

- 1) w dłuższym okresie w znacznych ilościach, oraz
- 2) po cenach niegwarantujących pełnego pokrycia kosztów w rozsądnym okresie.

2. Za dłuższy okres uznaje się zazwyczaj okres 12 miesięcy, nie mniej jednak niż 6 miesięcy.

3. Sprzedaż po cenach niższych od jednostkowych kosztów wytwarzania, o których mowa w ust. 1, uznaje się za dokonaną w znacznych ilościach w dłuższym okresie, jeżeli stwierdzi się, że:

- 1) cena średnia ważona sprzedaży w transakcjach objętych badaniem jest niższa od ważonych kosztów przeciętnych ustalonych na podstawie kosztów, o których mowa w ust. 1, lub
- 2) wielkość sprzedaży poniżej kosztów, o których mowa w ust. 1, jest nie mniejsza niż 20% sprzedaży wykorzystanej do ustalenia wartości normalnej.

4. Jeżeli w chwili sprzedaży ceny towaru podobnego stosowane na rynku kraju eksportu lub w sprzedaży do kraju trzeciego są niższe od kosztów, o których mowa w ust. 1, lecz w badanym okresie przewyższają ważone koszty przeciętne, to ceny te uważa się za gwarantujące pełne pokrycie kosztów w rozsądnym okresie.

Art. 9. 1. Koszty, o których mowa w art. 8 ust. 1, ustala się na podstawie dokumentacji księgowej producenta lub eksportera objętego postępowaniem, pod warunkiem że dokumentacja ta prowadzona jest zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami rachunkowości kraju eksportu i zapisy w niej zawarte właściwie dokumentują koszty związane z produkcją i sprzedażą towaru objętego postępowaniem. Przedstawione dowody dotyczące właściwego podziału kosztów uwzględnia się pod warunkiem, że zostanie wykazane, iż taki podział był rzeczywiście stosowany w przeszłości przez producenta lub eksportera.

2. Wielkość kosztów związanych ze sprzedażą, kosztów ogólnego zarządu i wszelkich innych kosztów oraz kwot zysku ustala się na podstawie danych faktycznych odnoszących się do produkcji i sprzedaży towarów podobnych zagranicznego producenta lub eksportera objętego postępowaniem antydumpingowym w zwykłym obrocie handlowym.

3. W przypadku gdy nie można ustalić wielkości kosztów, o których mowa w art. 8 ust. 1, lub zysku, przy pomocy metody określonej w ust. 2, wielkości te ustala się na podstawie:

- 1) faktycznych kosztów lub zysków poniesionych lub zrealizowanych przez producenta lub eksportera przy produkcji lub sprzedaży na rynku kraju pochodzenia towaru należącego do tej samej kategorii co towar podobny,
- 2) średniej ważonej faktycznych kosztów lub zysków poniesionych lub zrealizowanych przez innych eksporterów lub producentów objętych postępowaniem antydumpingowym w zakresie produkcji i sprzedaży towaru podobnego na rynku w kraju pochodzenia,
- 3) innej rozsądnej metody, pod warunkiem że ustalona przy jej stosowaniu marża zysku nie przekroczy zysku zwykle uzyskiwanego przez innych zagranicznych eksporterów lub producentów towarów tej samej kategorii na rynku kraju pochodzenia towaru podobnego.

4. Dowody dotyczące właściwego podziału kosztów uwzględnia się pod warunkiem, że zostanie wykazane, iż taki podział był rzeczywiście stosowany w przeszłości przez producenta lub eksportera, w szczególności przy:

- 1) ustalaniu okresów amortyzacji,
- 2) przeszacowaniu wartości aktywów,
- 3) korzystaniu z ulg z tytułu wydatków inwestycyjnych,

4) innych kosztów związanych z rozwojem.

5. W razie niemożności zastosowania metody podziału kosztów stosowanej przez stronę objętą postępowaniem, stosuje się metodę podziału kosztów w proporcji do obrotów.

6. Koszty koryguje się odpowiednio o:

- 1) jednorazowe nakłady związane z bieżącą lub przyszłą produkcją,
- 2) koszty poniesione w związku z możliwą w badanym okresie koncentracją kosztów rozruchu nowych urządzeń produkcyjnych, które wymagały znacznych nakładów inwestycyjnych.

7. Korekta kosztów z tytułu rozruchu powinna odzwierciedlać koszty na koniec okresu rozruchu lub w przypadku gdy okres ten wykracza poza badany okres, koszty, jakie rozsądnie można przyjąć na koniec okresu badanego w świetle innych dowodów zgromadzonych w postępowaniu.

Art. 10. 1. W przypadku gdy krajem eksportu towaru objętego postępowaniem antydumpingowym jest kraj o gospodarce nierynkowej, wartość normalną tego towaru można ustalić na podstawie:

- 1) ceny zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym za towar podobny, gdy jest on przeznaczony do konsumpcji w odpowiednim kraju trzecim o gospodarce rynkowej,
- 2) ceny w eksporcie z kraju trzeciego o gospodarce rynkowej zapłaconej lub należnej w zwykłym obrocie handlowym do innych krajów, łącznie z Rzeczpospolitą Polską,
- 3) ceny faktycznie zapłaconej lub należnej na polskim obszarze celnym za krajowy towar podobny, w miarę potrzeby odpowiednio zmodyfikowanej, tak aby uwzględniała odpowiednią marżę zysku w danym sektorze,
- 4) jakiegokolwiek innej rozsądnej podstawie, a w szczególności na podstawie wartości konstruowanej w warunkach gospodarki rynkowej kraju trzeciego.

2. Wyboru kraju trzeciego, o którym mowa w ust. 1, dokonuje się na podstawie informacji o warunkach produkcji towaru podobnego w tym kraju, w szczególności dotyczących procesu i skali produkcji towaru podobnego oraz z uwzględnieniem wszelkich dostępnych informacji o warunkach rynkowych istniejących w tym kraju w badanym okresie i po porównaniu ich z warunkami w kraju objętym postępowaniem antydumpingowym. Jeżeli jest to możliwe, wyboru dokonuje się spośród krajów o gospodarce rynkowej objętych tym samym postępowaniem antydumpingowym.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki, niezwłocznie po wszczęciu postępowania antydumpingowego, poinformuje zagranicznych eksporterów i krajowych importerów oraz ich organizacje i zrzeszenia, władze kraju eksportu oraz wnioskodawcę lub wnio-

skodawców o wyborze kraju trzeciego o gospodarce rynkowej, wyznaczając termin co najmniej 10 dni na zgłoszenie uwag w sprawie tego wyboru.

4. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, kraje o gospodarce nierynkowej oraz przypadki, w których poszczególni zagraniczni eksporterzy lub producenci z krajów o gospodarce nierynkowej mogą wystąpić o uznanie ich za podmioty działające na zasadach gospodarki rynkowej. Wydając rozporządzenie, Rada Ministrów weźmie pod uwagę w szczególności, czy w kraju eksportu sektor państwowy posiada dominujący udział w handlu lub w ustalaniu ceny towaru, którego postępowanie antydumpingowe dotyczy.

Art. 11. 1. Za cenę eksportową towaru uważa się cenę faktycznie zapłaconą lub należną za towar przywożony z kraju eksportu na polski obszar celny.

2. W przypadku braku możliwości ustalenia ceny eksportowej zgodnie z ust. 1 lub gdy stwierdzona zostanie jej niewiarygodność z powodu istnienia powiązania lub zawarcia jednej z umów, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. c), pomiędzy zagranicznym eksporterem i krajowym importerem lub stroną trzecią, cenę eksportową ustala się:

- 1) na podstawie ceny, po której towar przywożony na polski obszar celny sprzedaje się pierwszemu nabywcy z nim niepowiązanemu,
- 2) na innej uzasadnionej podstawie (cena eksportowa konstruowana) — w przypadku gdy towar nie jest sprzedawany nabywcy z nim niepowiązanemu albo nie jest sprzedawany w stanie, w jakim został przywieziony.

Art. 12. 1. Margines dumpingu stanowi kwotę, o jaką wartość normalna przewyższa cenę eksportową.

2. Porównywanie ceny eksportowej z wartością normalną dokonywane jest na tym samym poziomie obrotu, zazwyczaj na poziomie cen zbytu producenta, w odniesieniu do transakcji sprzedaży dokonanych możliwie w jak najbardziej zbliżonych terminach oraz z uwzględnieniem różnic wpływających na porównywalność cen.

Art. 13. 1. W celu zapewnienia porównywalności, o której mowa w art. 12 ust. 2, dokonuje się korekty z tytułu różnic czynników, które zostały zgłoszone i mogą wpłynąć na ceny oraz ich porównywalność.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, powinna uwzględniać w szczególności:

- 1) właściwości fizyczne towaru objętego postępowaniem antydumpingowym i towaru podobnego, z tym że rozmiary korekty powinny odpowiadać stosownej ocenie różnicy wartości rynkowej wynikającej z różnic fizycznych,
- 2) należności celne i podatki; w tym przypadku dokonuje się korekty wartości normalnej o kwotę odpowiadającą wszelkim należnościom celnym i podat-

kom pośrednim od towaru podobnego lub jego fizycznych składników, jakim towar ten podlega w razie przeznaczenia do konsumpcji w kraju eksportu, a niepobrany bądź zwracany w związku z przywozem na polski obszar celny,

- 3) rabaty i wielkość sprzedaży; w tym przypadku dokonuje się korekty z tytułu różnic w wielkości rabatów, w tym rabatów przyznawanych w związku z wielkością sprzedaży, jeżeli te zależności są należycie określone i bezpośrednio związane ze sprzedażą objętą postępowaniem antydumpingowym; korekty można dokonać także z tytułu odroczonej korekty rabatów, pod warunkiem że roszczenie ma podstawę w praktyce ustalonej w poprzednich okresach, w tym w zależności od spełnienia wymagań warunkujących przyznanie rabatu,
- 4) poziom obrotu; korekty z tytułu różnic w poziomach obrotu, w tym z tytułu wszelkich różnic, jakie mogą występować w sprzedaży towaru badanego na zasadach „OEM”, tj. z przejściem przez nabywcę niektórych obowiązków producenta, dokonuje się, jeśli zostanie wykazane, że w sieci dystrybucji na obu rynkach cena eksportowa, w tym konstruowana cena eksportowa, występuje na innym poziomie obrotu niż wartość normalna, zaś różnica wpływa na porównywalność ceny, co odzwierciedlają stałe i znaczące różnice funkcji i cen na różnych poziomach obrotu na rynku wewnętrznym kraju eksportu; kwota korekty powinna być oparta na wartości rynkowej właściwych różnic,
- 5) transport, ubezpieczenie, załadunek, rozładunek i koszty dodatkowe; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach bezpośrednio związanych z tymi operacjami i poniesionych z tytułu dostarczenia towaru z obiektu zagranicznego eksportera do nabywcy niebędącego nabywcą zależnym, jeżeli koszty te są uwzględnione w pobieranych cenach,
- 6) opakowanie; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach bezpośrednio związanych z opakowaniem danego towaru,
- 7) kredyt; korekty dokonuje się z tytułu różnic w kosztach kredytów udzielonych na dokonanie danej sprzedaży, jeżeli czynnik ten jest uwzględniony przy ustalaniu cen,
- 8) koszty ponoszone po sprzedaży; korekty dokonuje się z tytułu różnic bezpośrednich kosztów udzielania rękojmi, gwarancji, pomocy technicznej i serwisu, zgodnie z przepisami prawa lub postanowieniami umowy sprzedaży,
- 9) prowizje; korekty dokonuje się z tytułu różnic prowizji naliczanych przy danej sprzedaży,
- 10) przeliczenie walut; jeżeli dla porównania cen niezbędne jest przeliczenie waluty, to dokonuje się go po kursie waluty z dnia sprzedaży; jeżeli z daną sprzedażą eksportową bezpośrednio związana jest sprzedaż waluty obcej na rynkach terminowych, to stosuje się wówczas kurs waluty w sprzedaży terminowej; za datę sprzedaży uznaje się datę wysta-

wienia faktury bądź też datę zawarcia umowy, złożenia zamówienia lub potwierdzenia zamówienia, jeżeli dokumenty te lepiej określają istotne warunki sprzedaży; wahań kursów wymiany nie uwzględnia się; zagraniczni eksporterzy w terminie 60 dni mogą dostosować swoje ceny eksportowe do trwałej zmiany kursu wymiany występującej w badanym okresie,

11) inne czynniki — jeżeli zostanie wykazane, że wpływają one na porównywalność, o której mowa w art. 12 ust. 2.

3. Nie dokonuje się powtórnej korekty z tytułu tych samych czynników.

Art. 14. 1. W przypadkach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 2, w celu ustalenia wiarygodnej ceny eksportowej, dokonuje się korekty ceny eksportowej konstruowanej, uwzględniając wszystkie koszty, łącznie z podatkami i należnościami celnymi przywozowymi, poniesione w okresie pomiędzy przywozem i sprzedażą, a także zyski. Jeżeli taka korekta wpłynęła na porównywalność cen, ustalenia wartości normalnej dokonuje się na poziomie obrotu równoważnym poziomowi, na którym wyznaczono cenę eksportową konstruowaną, przy uwzględnianiu różnic czynników, o których mowa w art. 13 ust. 2.

2. Korekta ceny, o której mowa w ust. 1, powinna obejmować koszty zwykle ponoszone przez krajowego importera, zapłacone przez jakąkolwiek stronę na polskim obszarze celnym lub poza nim, która jest związana z krajowym importerem lub zagranicznym eksporterem lub zawarła jedną z umów, o których mowa w art. 3 pkt 6 lit. c), w tym zwykle koszty transportu, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku i koszty dodatkowe, należności celne, cła antydumpingowe oraz należne podatki z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów, jak również uzasadnioną marżę ze sprzedaży, koszty ogólnego zarządu i wszelkie inne koszty oraz zysk.

Art. 15. 1. Margines dumpingu w badanym okresie ustala się na podstawie:

- 1) porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną wszystkich porównywalnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny albo
- 2) porównania, na poziomie poszczególnych transakcji, wartości normalnych ustalonych dla danych transakcji z cenami porównywalnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny.

2. Wartość normalną w formie średniej ważonej można porównać z cenami poszczególnych transakcji eksportowych w przywozie na polski obszar celny, pod warunkiem że występują istotne różnice w zakresie cen eksportowych w zależności od nabywcy, regionu lub okresu. Dokonanie takiego porównania wymaga wykazania, że różnice te nie mogą być właściwie uwzględnione przy zastosowaniu jednej z metod, o których mowa w ust. 1.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie wykluczają zastosowania metody kontroli wyrywkowej, o której mowa w art. 30 ust. 3 i 5.

Art. 16. W przypadku wystąpienia różnych marginesów dumpingu można ustalić średni ważony margines dumpingu.

Rozdział 2

Ustalenie szkody

Art. 17. 1. Szkodę ustala się na podstawie zebranego materiału dowodowego po dokonaniu oceny:

- 1) wielkości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych oraz jego wpływu na poziom cen towarów podobnych na rynku krajowym oraz
- 2) wpływu tego przywozu na przemysł krajowy.

2. Wielkość przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych ocenia się z uwzględnieniem okoliczności, czy przywóz ten wzrósł w stopniu znaczącym w wielkościach bezwzględnych bądź w stosunku do wielkości produkcji lub konsumpcji na polskim obszarze celnym.

3. W celu ustalenia wpływu przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych na ceny towarów podobnych na rynku krajowym należy zbadać:

- 1) czy ceny tych towarów są znacznie niższe od cen krajowych towarów podobnych, lub
- 2) czy przywóz po cenach dumpingowych w jakikolwiek inny sposób nie powoduje znacznego spadku cen krajowych towarów podobnych, albo czy nie hamuje wzrostu tych cen, który w przypadku niewystępowania przywozu towarów po cenach dumpingowych mógłby być znaczący.

Art. 18. W przypadku gdy przedmiotem postępowania antydumpingowego jest przywóz na polski obszar celny towarów z więcej niż jednego kraju, skutki tego przywozu ocenia się łącznie, pod warunkiem że:

- 1) ustalony margines dumpingu w przywozie z każdego kraju przekracza minimalny poziom określony w art. 50 pkt 3,
- 2) wielkość przywozu towaru po cenach dumpingowych z poszczególnych krajów nie jest nieznaczną,
- 3) dokonanie łącznej oceny skutków przywozu jest zasadne po uwzględnieniu warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi na polski obszar celny oraz warunków konkurencji pomiędzy towarami przywożonymi i podobnymi towarami krajowymi.

Art. 19. 1. Wpływ przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych na sytuację przemysłu krajowego bada się z uwzględnieniem wszyst-

kich istotnych wskaźników i czynników ekonomicznych oddziałujących na stan tego przemysłu, a w szczególności:

- 1) procesu przewycięzania przez przemysł krajowy trudności spowodowanych przywozem na polski obszar celny w przeszłości towarów po cenach dumpingowych,
- 2) wielkości marginesu dumpingu,
- 3) rzeczywistego bądź potencjalnego spadku wielkości:
 - a) sprzedaży,
 - b) zysków,
 - c) produkcji,
 - d) udziału w rynku,
 - e) wydajności,
 - f) stopy zwrotu inwestycji,
 - g) poziomu wykorzystania zdolności produkcyjnych,
- 4) czynników wpływających na ceny krajowe,
- 5) niekorzystnych rzeczywistych bądź potencjalnych skutków w zakresie przepływów pieniężnych,
- 6) stanu zapasów,
- 7) stanu zatrudnienia,
- 8) poziomu wynagrodzeń,
- 9) rozwoju przemysłu,
- 10) zdolności do pozyskania kapitału i inwestycji.

2. Żaden pojedynczy czynnik, o którym mowa w ust. 1, bądź kilka z nich, nie muszą stanowić koniecznej ani wystarczającej przesłanki dla stwierdzenia istnienia wpływu, o którym mowa w ust. 1.

3. Skutki przywozu na polski obszar celny towaru po cenach dumpingowych ocenia się dla produkcji krajowego towaru podobnego, wydzielonej w oparciu o:

- 1) proces produkcyjny,
- 2) obroty producenta,
- 3) zyski producenta.

4. W przypadku gdy dostępne dane nie pozwalają na wydzielenie, o którym mowa w ust. 3, szkodę ocenia się na podstawie badania największej grupy bądź kategorii towaru obejmującej towar podobny, dla której można uzyskać niezbędne informacje.

Art. 20. 1. W przypadku gdy w tym samym czasie oprócz przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych również inne czynniki mogą wyrządzać szkodę przemysłowi krajowemu, bada się je w celu wykluczenia możliwości, że szkoda wyrządzona

przez te czynniki została uznana za wyrządzoną przez przywóz towarów po cenach dumpingowych.

2. Badania, o których mowa w ust. 1, powinny objąć w szczególności:

- 1) wielkość i ceny przywozu towaru nierealizowanego po cenach dumpingowych,
- 2) spadek popytu na krajowe towary podobne,
- 3) zmiany w poziomie i strukturze konsumpcji krajowej,
- 4) restrykcyjnie stosowane praktyki handlowe,
- 5) konkurencję między producentami zagranicznymi i krajowymi,
- 6) rozwój techniki i technologii,
- 7) zmiany w eksporcie i wydajności przemysłu krajowego.

3. Przepisy art. 19 ust. 3 i 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 21. Stwierdzenia, że przywóz po cenach dumpingowych wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu, dokonuje się na podstawie analizy wskaźników i czynników, o których mowa w art. 19 ust. 1 i art. 20 ust. 2.

Art. 22. 1. Zagrożenie wyrządzeniem szkody przemysłowi krajowemu stwierdza się, z zastrzeżeniem ust. 2, na podstawie ustalonych faktów lub przewidywań, że wystąpienie istotnej szkody jest wysoce prawdopodobne oraz bliskie w czasie.

2. Dla stwierdzenia zagrożenia przemysłowi krajowemu szkodą należy zbadać, czy wystąpiły w szczególności następujące okoliczności:

- 1) znacząca stopa wzrostu przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, wskazująca na prawdopodobieństwo dalszego znacznego wzrostu przywozu,
- 2) dysponowanie przez eksportera wystarczającymi rezerwami mocy produkcyjnych bądź istotne, bliskie w czasie zwiększenie przez niego mocy produkcyjnych, uprawdopodobniające znaczący wzrost przywozu na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych, z uwzględnieniem dostępności innych rynków eksportowych, które mogłyby wchłonąć dodatkowy przywóz,
- 3) możliwości przywozu na polski obszar celny towarów po cenach, które mogłyby w znacznym stopniu spowodować obniżenie cen na rynku krajowym bądź zapobiec ich wzrostowi, który w przypadku niewystępowania przywozu towarów po cenach dumpingowych miałby miejsce, zwiększając tym prawdopodobieństwo dalszego wzrostu popytu na przywóz tych towarów,
- 4) stan zapasów towaru objętego postępowaniem,

5) ograniczenie sprzedaży towaru objętego postępowaniem w wyniku zastosowania ograniczeń przywozu towaru objętego postępowaniem przez kraje trzecie.

Art. 23. Jeżeli na podstawie okoliczności, o których mowa w art. 22 ust. 2, ustalono, że dalszy przywóz towaru objętego postępowaniem, po cenach dumpingowych jest wysoce prawdopodobny oraz bliski w czasie i w razie niezastosowania środków antydumpingowych wyrządzi on przemysłowi krajowemu istotną szkodę, to takie ustalenie stanowi wystarczającą podstawę do sformułowania uzasadnionych przewidywań dotyczących powstania takiej szkody.

DZIAŁ III

Postępowanie antydumpingowe

Rozdział 1

Wszczęcie postępowania antydumpingowego

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczyną postępowanie antydumpingowe:

- 1) na pisemny wniosek osoby fizycznej, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej, złożony w imieniu lub na rzecz przemysłu krajowego,
- 2) z urzędu — gdy zachodzą szczególne okoliczności, a posiadane dane i informacje wskazują na znaczne prawdopodobieństwo występowania dumpingu, szkody i związku przyczynowego między nimi.

2. Wniosek uważa się za złożony zgodnie z ust. 1 pkt 1, jeżeli popierają go producenci krajowi produkujący nie mniej niż 25% całej produkcji krajowego towaru podobnego, przy czym ich produkcja stanowi ponad 50% produkcji krajowych producentów wyrażających pisemnie swoje stanowisko wobec wniosku, niezależnie od tego, czy stanowisko to wyraża poparcie czy sprzeciw.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania antydumpingowego powinien zawierać w szczególności informacje i dane dotyczące:

- 1) wnioskodawcy,
- 2) nazwy towaru, wobec którego wnioskowane jest postępowanie,
- 3) producentów i eksporterów towaru,
- 4) importerów,
- 5) wielkości produkcji i sprzedaży krajowego towaru podobnego,
- 6) wielkości importu ogółem — w podziale na kraje pochodzenia towaru podobnego i kraje wysyłki,
- 7) wielkości importu z kraju, z którego przywózowi zarzuca się dumping,

8) wartości normalnej i ceny eksportowej towaru,

9) cenowego efektu dumpingu,

10) sytuacji przemysłu krajowego,

11) szkody wyrządzonej przez dumping przemysłowi krajowemu,

12) związku przyczynowego między dumpingiem a szkodą.

4. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów określonych w ust. 3 lub przedstawione dane okażą się niewystarczające, minister właściwy do spraw gospodarki, nie później niż w terminie 45 dni od dnia wpłynięcia wniosku, zawiadomi o tym wnioskodawcę i wezwie go, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania, do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni od dnia wezwania.

5. W przypadku nieusunięcia braków w terminie, o którym mowa w ust. 4, minister właściwy do spraw gospodarki może, gdy uzasadniają to okoliczności sprawy, wyznaczyć dodatkowy termin do usunięcia braków.

6. Za dzień wpłynięcia wniosku, o którym mowa w ust. 4 i 5, uznaje się dzień wpłynięcia wniosku, w którym usunięto braki.

7. W przypadku wycofania wniosku przez wnioskodawcę przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania ochronnego, postępowania nie wszczyną się.

8. Jeżeli wnioskodawca wycofa wniosek po wszczęciu postępowania ochronnego, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze postanowienia, umorzy postępowanie, chyba że naruszałoby to interes publiczny.

9. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 8, przysługuje zażalenie.

10. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 3, a także sposób jego złożenia, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 3.

Art. 25. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w terminie 45 dni od dnia wpłynięcia wniosku, wydaje postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania antydumpingowego, gdy:

- 1) dane oraz inne informacje przedstawione przez wnioskodawcę:
 - a) nie uprawdopodobniają w sposób wystarczający występowania przywozu na polski obszar celny towaru po cenach dumpingowych i wyrządzenia przez niego szkody przemysłowi krajowemu lub
 - b) świadczą, że przywóz na polski obszar celny towaru objętego wnioskiem z kraju lub krajów w nim wskazanych jest nieznaczny, lub

c) świadczą, że margines dumpingu jest mniejszy niż 2% ceny eksportowej, lub

2) wymaga tego interes publiczny.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

3. Przed wydaniem postanowienia o wszczęciu postępowania antydumpingowego informacje w sprawie nie będą podane do wiadomości publicznej.

4. Jeżeli z umów międzynarodowych wynika obowiązek zawiadomienia władz kraju eksportu o zamiarze wszczęcia postępowania antydumpingowego, minister właściwy do spraw gospodarki powiadomi o tym właściwe władze.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po stwierdzeniu, że zgromadzone dane i informacje uprawdopodobniają przywóz na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych i wyrządzenie przez ten przywóz szkody, wydaje, w terminie 45 dni od dnia wpłynięcia kompletnego wniosku, postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać istotne informacje, które uzasadniają podejrzenie występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi. Powinno ono określać:

- 1) datę wszczęcia postępowania antydumpingowego,
- 2) dane dotyczące wnioskodawcy,
- 3) nazwę towaru, którego postępowanie dotyczy, i jego opis, w tym jego charakterystykę techniczną i sposoby wykorzystania oraz kod taryfy celnej,
- 4) kraj eksportu towaru objętego postępowaniem,
- 5) szacunkowy margines zarzucanego dumpingu,
- 6) czynniki, które stanowią podstawę ustaleń dotyczących szkody oraz związku przyczynowego,
- 7) okres badany dla potrzeb ustalenia dumpingu oraz szkody,
- 8) harmonogram postępowania, a w szczególności:
 - a) termin, w którym strony mogą zgłosić swój udział w postępowaniu antydumpingowym,
 - b) termin składania pisemnych wyjaśnień, informacji oraz opinii przez strony w sprawach, które uznają za istotne dla postępowania antydumpingowego,
 - c) przewidywane terminy, do których powinno nastąpić dokonanie wstępnych i ostatecznych ustaleń dotyczących stanu faktycznego oraz prawnego.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki doręcza postanowienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego znanym mu zagranicznym producentom

i eksporterom, których postępowanie dotyczy, oraz władzom kraju eksportu, a także wnioskodawcy.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje znanym mu zagranicznym producentom i eksporterom oraz władzom kraju eksportu wnioski, na podstawie którego wszczęto postępowanie. W przypadku gdy liczba zagranicznych eksporterów jest szczególnie duża, wnioski przekazuje się wyłącznie władzom kraju eksportu bądź właściwej organizacji lub zrzeszeniu eksporterów, a także wniosek przekazuje się, na ich prośbę, innym stronom.

5. Strony mające siedzibę za granicą, niemające adresu do doręczeń w Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie ustanowiły pełnomocnika w Rzeczypospolitej Polskiej, obowiązane są wskazać adres lub pełnomocnika w Rzeczypospolitej Polskiej do doręczeń dla celów postępowania antydumpingowego. W uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw gospodarki może stronę od tego obowiązku zwolnić, jeżeli nie przedłuży to postępowania.

6. Minister właściwy do spraw gospodarki dopuszcza do udziału w postępowaniu antydumpingowym stronę, która uprawdopodobni, że niedotrzymanie terminu określonego w ust. 2 pkt 8 lit. a) nastąpiło z przyczyn od niej niezależnych.

Art. 27. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje kwestionariusz postępowania antydumpingowego tym spośród stron, które w jego opinii mogą posiadać informacje istotne dla toczącego się postępowania.

2. Udzielenie przez strony odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 30 dni, z tym że dla zagranicznych producentów oraz eksporterów termin ten rozpoczyna bieg po upływie 7 dni od dnia wystania im kwestionariusza lub przekazania go przedstawicielstwu dyplomatycznemu kraju eksportu.

3. Terminy, o których mowa w ust. 2, mogą być przedłużone nie więcej jednak niż o 30 dni, o ile strona przedstawi argumenty, mające dla niej istotne znaczenie w toczącym się postępowaniu, uzasadniające przedłużenie terminu.

4. Niezachowanie przez stronę terminów określonych w ust. 2 lub 3 spowoduje skutki, o których mowa w art. 29 ust. 2—4.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór kwestionariusza, o którym mowa w ust. 1. Kwestionariusz zawiera w szczególności informacje ogólne o przedsiębiorstwie, opis produktu, informacje o działalności przedsiębiorstwa, eksporcie na polski obszar celny towaru będącego przedmiotem postępowania, sprzedaży na rynku polskim towarów będących przedmiotem postępowania i kosztach produkcji.

Art. 28. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki zapewnia stronom czynny udział w postępowaniu,

a przed zakończeniem postępowania umożliwi tym stronom wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i informacji oraz zgłoszonych w nich wniosków.

2. Stronie przysługuje, na jej pisemny wniosek, prawo przeglądania akt sprawy, z wyłączeniem dokumentów zawierających informacje niejawne oraz materiałów objętych tajemnicą służbową.

3. Wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów, o których mowa w ust. 1, może nastąpić także w formie ustnej, o ile zostanie przez stronę potwierdzone w formie pisemnej, pod rygorem pominięcia.

Art. 29. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w przypadku gdy jest to niezbędne dla prowadzonego postępowania, może zwrócić się do stron o dostarczenie wszelkich informacji i opinii.

2. Jeżeli strona nie udzieli informacji, nie przekaze wypełnionego kwestionariusza lub w inny sposób będzie utrudniać prowadzenie postępowania antydumpingowego, ustaleń dokonuje się na podstawie dostępnych ministrowi właściwemu do spraw gospodarki danych i informacji.

3. Jeżeli strona przedstawiła mylące lub nieprawdziwe informacje, minister właściwy do spraw gospodarki pomija je przy ustalaniu stanu faktycznego sprawy.

4. Stronę informuje się o skutkach braku współpracy.

5. W przypadku gdy ustalenia, w szczególności dotyczące wartości normalnej, zostały dokonane na podstawie informacji zawartych w kwestionariuszu postępowania antydumpingowego, podlegają one łącznemu sprawdzeniu z informacjami dostarczonymi przez wnioskodawcę przez porównanie z informacjami pochodzącymi z innych niezależnych źródeł, takich jak publikowane cenniki, urzędowe statystyki dotyczące przywozu towarów na polski obszar celny, lub z informacjami uzyskanymi w toku postępowania antydumpingowego.

Art. 30. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w celu weryfikacji informacji i materiałów przedłożonych przez strony, może przeprowadzić niezbędną kontrolę w ich siedzibie lub miejscu prowadzenia działalności.

2. W przypadku zagranicznych eksporterów i producentów kontrola, o której mowa w ust. 1, może zostać przeprowadzona, o ile zainteresowane zagraniczne podmioty wyrażą zgodę, a władze danego kraju zostały o tym oficjalnie powiadomione i nie zgłaszają sprzeciwu.

3. W przypadku dużej liczby wnioskodawców, zagranicznych producentów, eksporterów, krajowych importerów, typów towaru objętego postępowaniem antydumpingowym lub transakcji, minister właściwy do spraw gospodarki może wydać postanowienie o ograniczeniu badania do reprezentantów wybranych w ra-

mach próby statystycznej lub do reprezentanta mającego największy udział w produkcji, sprzedaży lub eksporcie (kontrola wyrzywkowa).

4. W przypadku gdy po wydaniu postanowienia o kontroli wyrzykowej wybrane podmioty nie dostarczą niezbędnych informacji, w ich miejsce wybiera się nowych reprezentantów, chyba że nie miałyby to istotnego wpływu na wynik kontroli.

5. W przypadku zastosowania kontroli wyrzykowej, dla każdego zagranicznego eksportera lub producenta, który w terminie udzielił odpowiedzi na pytania kwestionariusza antydumpingowego, lecz nie został wybrany na reprezentanta, ustala się indywidualne marginesy dumpingu, chyba że liczba zagranicznych eksporterów lub producentów jest tak duża, że uniemożliwi to terminowe zakończenie postępowania.

Art. 31. Nie później niż 15 dni przed wyznaczoną datą dokonania wstępnych ustaleń, strony mogą zgłaszać na piśmie wyjaśnienia, informacje oraz opinie, pod rygorem pominięcia przy dokonywaniu ustaleń.

Art. 32. 1. Na podstawie materiałów dowodowych zgromadzonych w toku postępowania minister właściwy do spraw gospodarki dokona, nie wcześniej niż na 2 miesiące i nie później niż na 6 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania antydumpingowego, w drodze postanowienia, wstępnych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać wstępne ustalenia dotyczące stanu faktycznego oraz prawnego, istotne dla prowadzonego postępowania, a w szczególności:

- 1) określenie towaru objętego postępowaniem w sposób wystarczający dla potrzeb postępowania przed organami celnymi, w tym nazwę towaru i kod taryfy celnej,
- 2) wykaz ustalonych eksporterów oraz producentów towaru objętego postępowaniem,
- 3) określenie marginesu dumpingu, o ile ustalono istnienie dumpingu oraz podstawę, na jakiej oparto ustalenia, w tym opis metody zastosowanej przy określaniu wartości normalnej, ceny eksportowej oraz dostosowań, jeśli takich dokonano przy ich porównywaniu,
- 4) w przypadku zastosowania metody, o której mowa w art. 15 ust. 2 — uzasadnienie dla posłużenia się tą metodą,
- 5) w przypadku odmowy ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu, w sytuacji, o której mowa w art. 30 ust. 4 — uzasadnienie przyczyny odmowy,
- 6) wskazanie okoliczności, na których oparto ustalenia co do występowania szkody spowodowanej stwierdzonym dumpingiem oraz innych okoliczności, z wyłączeniem dumpingu, które wzięto pod uwagę,

7) określenie, w przypadku gdy istnieje potrzeba ich zastosowania, wysokości niezbędnych środków tymczasowych, okresu ich stosowania oraz przesłanek uzasadniających ich stosowanie.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie doręcza władzom kraju eksportu oraz innym stronom, które zgłosiły swój udział w postępowaniu.

4. Stronom, o których mowa w ust. 3, przysługuje prawo do wniesienia zastrzeżeń co do wstępnych ustaleń w terminie 15 dni od dnia doręczenia postanowienia. Zastrzeżenia powinny zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na ich poparcie.

5. Składając zastrzeżenia, o których mowa w ust. 4, producenci lub eksporterzy biorący udział w postępowaniu mogą złożyć wnioski o przeprowadzenie z nimi odrębnego posiedzenia wyjaśniającego w sprawie zastosowanej wobec nich metody ustalenia dumpingu.

6. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje zażalenie.

Art. 33. 1. Na wniosek strony złożony nie później niż w terminie miesiąca od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w art. 32 ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki wyznacza datę posiedzenia wyjaśniającego, na którym strony mogą przedstawiać informacje, wyjaśnienia oraz opinie, w szczególności dotyczące wstępnych ustaleń. Posiedzenie wyjaśniające powinno odbyć się nie później niż na 2 miesiące przed wyznaczoną datą dokonania ustaleń ostatecznych.

2. Strona nie ma obowiązku uczestniczenia w posiedzeniu, o którym mowa w ust. 1, a nieobecność w trakcie posiedzenia nie może powodować dla niej niekorzystnych skutków z tego powodu.

3. Termin posiedzenia powinien być tak wyznaczony, aby informacja o jego zwołaniu umożliwiła stronom przygotowanie się do udziału w posiedzeniu.

4. Posiedzeniu przewodniczy wyznaczony przez ministra właściwego do spraw gospodarki pracownik ministerstwa. Ustala on porządek posiedzenia, kieruje jego przebiegiem oraz sporządza protokół z przeprowadzonego posiedzenia.

5. Protokół, o którym mowa w ust. 4, sporządza się tak, aby z niego wynikało, jakie budzące wątpliwości okoliczności oraz fakty stanowiące przedmiot badania zostały omówione i wyjaśnione, kto i w jakim charakterze składał wyjaśnienia, a także, jakie uwagi zgłosiły obecne na posiedzeniu strony.

6. Protokół doręcza się niezwłocznie uczestniczycy w posiedzeniu stronom.

7. Stronom uczestniczycy w posiedzeniu przysługuje prawo do zgłaszania na piśmie zastrzeżeń, w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu. Zastrzeżenie powinno zawierać uzasadnienie wraz z danymi i informacjami na jego poparcie.

Art. 34. W przypadku gdy nie złożono wniosku o zwołanie posiedzenia wyjaśniającego, strony mogą składać na piśmie wyjaśnienia, informacje oraz opinie, nie później niż w terminie 45 dni przed wyznaczoną datą dokonania ustaleń ostatecznych, pod rygorem pominięcia przy dokonywaniu ustaleń.

Art. 35. W trakcie postępowania antydumpingowego przedstawiciele krajowych organizacji konsumenckich lub przemysłu przetwarzającego towar objęty postępowaniem mogą przedstawiać informacje oraz opinie w sprawach istotnych dla toczącego się postępowania, w tym na temat interesu publicznego, któremu miałyby służyć zastosowanie środków antydumpingowych.

Art. 36. 1. Na podstawie materiałów dowodowych zgromadzonych w toku postępowania minister właściwy do spraw gospodarki dokonuje, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia wstępnych ustaleń, w drodze postanowienia, ostatecznych ustaleń co do występowania dumpingu, szkody oraz związku przyczynowego pomiędzy nimi.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, zawiera ostateczne ustalenia dotyczące stanu faktycznego oraz prawnego, istotne dla prowadzonego postępowania, oraz powody dla ich przyjęcia, a w szczególności:

- 1) informacje, o których mowa w art. 32 ust. 2 pkt 1—6,
- 2) powody, dla których odrzucono lub zaakceptowano argumenty, wnioski lub żądania eksporterów lub producentów,
- 3) wysokość proponowanego cła antydumpingowego, biorąc pod uwagę interes publiczny związany z jego nałożeniem oraz po rozważeniu, czy cło mniejsze niż margines dumpingu wystarczyłoby do zlikwidowania szkody wyrządzonej przemysłowi krajowemu,
- 4) uzasadnienie proponowanej wysokości cła antydumpingowego.

3. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki niezwłocznie doręcza władzom kraju lub krajów eksportu oraz innym stronom biorącym udział w postępowaniu.

4. Na wniosek zainteresowanych producentów lub eksporterów w okresie 25 dni od dnia doręczenia postanowienia, o którym mowa w ust. 1, przeprowadza się z nimi odrębne posiedzenia wyjaśniające w sprawie ostatecznie zastosowanej wobec każdego z nich metody ustalenia dumpingu.

5. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje zażalenie.

Art. 37. 1. Po wszczęciu postępowania antydumpingowego minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych postępowaniem antydumpingowym.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się przez okres nie dłuższy niż 9 miesięcy, a dla towarów rolnych — przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy.

3. Mając na względzie potrzeby postępowania antydumpingowego, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia przez organy celne ewidencji na potrzeby postępowania antydumpingowego,
- 2) dane, które umieszcza się w ewidencji prowadzonej na potrzeby postępowania antydumpingowego,
- 3) rodzaje dokumentów, na podstawie których dokonuje się wpisów do ewidencji prowadzonej na potrzeby postępowania antydumpingowego.

Rozdział 2

Środki tymczasowe

Art. 38. 1. Jeżeli w postanowieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1, wstępnie ustalono istnienie dumpingu i będącej jego wynikiem szkody, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, może ustanowić tymczasowe cła antydumpingowe w celu zapobieżenia powstawaniu dalszej szkody w czasie trującego się postępowania.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, określa wysokość tymczasowego cła antydumpingowego, a także sposób, warunki, zakres i okres jego stosowania.

3. Tymczasowe cła antydumpingowe ustanawia się w wysokości niezbędnej do zapobieżenia szkodzie, nieprzekraczającej wstępnie marginesu dumpingu określonego w postanowieniu, o którym mowa w art. 32 ust. 1.

4. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje niezwłocznie stronom biorącym udział w postępowaniu oraz Prezesowi Głównego Urzędu Celnego.

Art. 39. 1. Tymczasowe cło antydumpingowe ustanawia się nie wcześniej niż po upływie 2 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania antydumpingowego, ale nie później niż w terminie 9 miesięcy od tej daty.

2. Tymczasowe cło antydumpingowe ustanawia się na okres 6 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 3. Okres ten można przedłużyć o dalsze 3 miesiące w przypadku gdy zagraniczni producenci lub eksporterzy, reprezentujący znaczny udział w handlu towarem, którego postępowanie dotyczy, wystąpią o to lub nie wyrażą sprzeciwu w terminie 7 dni od powiadomienia ich o takim zamiarze.

3. Tymczasowe cło antydumpingowe można ustanowić na okres 9 miesięcy w przypadku, gdy postanowienie, o którym mowa w art. 32 ust. 1, taki termin przewiduje, a strony, o których mowa w ust. 2, nie wniosą do tego zastrzeżeń.

Art. 40. 1. Warunkiem dopuszczenia do obrotu towaru, wobec którego ustanowiono tymczasowe cło antydumpingowe, jest złożenie zabezpieczenia w wysokości równej należności z tytułu tego cła oraz kwoty, o którą wzrosną podatki pośrednie w wyniku ustanowienia tymczasowego cła antydumpingowego.

2. Do postępowania dotyczącego zabezpieczeń stosuje się przepisy prawa celnego i podatkowego.

Rozdział 3

Zobowiązania cenowe

Art. 41. 1. W toku postępowania antydumpingowego, po dokonaniu wstępnych ustaleń, o których mowa w art. 32 ust. 1, lecz nie później niż na 2 miesiące przed upływem wyznaczonego terminu dla dokonania ustaleń ostatecznych, zagraniczny eksporter może wystąpić do ministra właściwego do spraw gospodarki z inicjatywą złożenia zobowiązania do zmiany cen lub do zaprzestania przywozu po cenach dumpingowych na polski obszar celny.

2. W przypadku gdy w kraju eksportu sektor państwowy posiada dominujący udział w handlu albo w ustalaniu ceny towaru, którego postępowanie antydumpingowe dotyczy, organy kraju eksportu mogą złożyć zobowiązanie cenowe w imieniu wszystkich zagranicznych eksporterów. W tym przypadku stosuje się przepis art. 42 ust. 1.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki może zaproponować zagranicznemu eksporterowi przyjęcie zobowiązania, o którym mowa w ust. 1, a zagraniczny eksporter może propozycję przyjąć lub odrzucić.

4. W zobowiązaniach cenowych wzrost ceny powinien być ustalony w wysokości wystarczającej do usunięcia szkody wyrządzonej przez przywóz towaru po cenach dumpingowych, ale nie wyższej niż ustalony margines dumpingu.

5. Strona występująca z inicjatywą złożenia zobowiązania cenowego sporządza tekst tego zobowiązania niezawierający informacji o charakterze poufnym celem udostępnienia go pozostałym stronom.

Art. 42. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wyrazić, w drodze postanowienia, zgodę na przyjęcie zobowiązania cenowego, jeżeli jest ono wystarczające do usunięcia skutków dumpingu.

2. Postanowienie, o którym mowa w ust. 1, określa w szczególności:

- 1) nazwę towaru i kod taryfy celnej,
- 2) zagranicznego eksportera lub kraj eksportu, których zobowiązanie cenowe wiąże,
- 3) zobowiązanie określające cenę, do której stosowania podjęto zobowiązanie lub sposób ustalenia ceny,
- 4) sposób, warunki, zakres i okres stosowania zobowiązania cenowego, w tym terminy składania in-

formacji niezbędnych do oceny wywiązywania się przez stronę z przyjętego zobowiązania.

3. Na stronie, która zaciągnęła zobowiązanie cenowe, spoczywa obowiązek przekazywania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, w terminach określonych w postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, wszelkich informacji niezbędnych do oceny wywiązywania się przez tę stronę z przyjętego zobowiązania. Niedopełnienie tego obowiązku stanowi naruszenie zobowiązania cenowego.

Art. 43. 1. Po przyjęciu zobowiązania cenowego minister właściwy do spraw gospodarki kontynuuje postępowanie w celu ostatecznego ustalenia, czy miał miejsce przywóz towaru po cenach dumpingowych oraz czy wyrządzona została przez taki przywóz szkoda.

2. Ustalenia ostateczne zostaną dokonane nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia wydania postanowienia w sprawie przyjęcia zobowiązania cenowego.

Art. 44. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze postanowienia, odmówić przyjęcia zobowiązania cenowego zgłoszonego przez zagranicznego eksportera lub organy kraju eksportu.

2. Zagranicznego eksportera lub organy kraju eksportu, których inicjatywa zobowiązania cenowego nie została przyjęta, powiadamia się na piśmie o powodach odmowy oraz o możliwości wyrażenia opinii w tej sprawie.

Art. 45. W trakcie obowiązywania zobowiązania cenowego tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe nie będą stosowane wobec towaru objętego tym zobowiązaniem, o ile zostało ono przyjęte w drodze postanowienia, o którym mowa w art. 42 ust. 1.

Art. 46. 1. W przypadku gdy istnieją podstawy do przypuszczenia, że strona nie wywiązuje się z przyjętego zobowiązania cenowego, minister właściwy do spraw gospodarki po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego stwierdza, w drodze postanowienia, czy nastąpiło naruszenie zobowiązania cenowego.

2. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 1, stronie, której postanowienie dotyczy, służy zażalenie.

3. W przypadku stwierdzenia naruszenia zobowiązania cenowego minister właściwy do spraw gospodarki ustanowi, w drodze rozporządzenia, cło antydumpingowe zgodnie z dokonanymi ustaleniami wstępnymi albo ostatecznymi.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw gospodarki może ustanowić ostateczne cło antydumpingowe z mocą wsteczną na towary, które dopuszczono do obrotu nie wcześniej niż na 3 miesiące przed ustanowieniem tymczasowych cel antydumpingowych.

5. Ostateczne cło antydumpingowe, o którym mowa w ust. 4, nie może zostać ustanowione na towary

dopuszczone do obrotu przed naruszeniem zobowiązania cenowego.

Rozdział 4

Zakończenie postępowania antydumpingowego

Art. 47. Minister właściwy do spraw gospodarki zakończy postępowanie antydumpingowe w terminie 12 miesięcy. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może być przedłużony do 18 miesięcy.

Art. 48. W przypadku gdy ostateczne ustalenia, o których mowa w art. 36, wykazały, że ma miejsce przywóz na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych i przywóz ten wyrządza szkodę, minister właściwy do spraw gospodarki zakończy postępowanie antydumpingowe i ustanowi, w drodze rozporządzenia, ostateczne cło antydumpingowe.

Art. 49. 1. W przypadku gdy ostateczne ustalenia wykażą, że przyjęte zobowiązanie cenowe nie jest wystarczające do usunięcia szkody wyrządzonej przez przywóz po cenach dumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki może zaproponować zagranicznemu eksporterowi przyjęcie nowego zobowiązania cenowego; odrzucenie tej propozycji będzie traktowane jak naruszenie zobowiązania cenowego.

2. W przypadku gdy ostateczne ustalenia wykażą, że przyjęte zobowiązanie cenowe przewyższa ustalony margines dumpingu, minister właściwy do spraw gospodarki zmienia postanowienie, o którym mowa w art. 42 ust. 1, dostosowując wysokość zobowiązania cenowego lub warunki, o których mowa w art. 42 ust. 2 pkt 4, do przyjętych ustaleń.

3. W przypadku gdy ostateczne ustalenia wykażą, że towar nie był przywożony po cenach dumpingowych lub że przywóz taki nie wyrządza szkody, minister właściwy do spraw gospodarki stwierdza w postanowieniu, w którym dokonuje ostatecznych ustaleń, wygaśnięcie zobowiązania cenowego.

Art. 50. Minister właściwy do spraw gospodarki zakończy, w drodze decyzji, postępowanie antydumpingowe bez ustanowienia środka antydumpingowego:

- 1) w stosunku do kraju, z którego przywóz na polski obszar celny uznano, na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, za nieznacznym,
- 2) gdy na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego nie stwierdzono, że ma miejsce przywóz na polski obszar celny towaru objętego postępowaniem antydumpingowym po cenach dumpingowych, który wyrządza szkodę przemysłowi krajowemu,
- 3) jeżeli margines dumpingu jest mniejszy niż 2% ceny eksportowej,
- 4) jeżeli wymaga tego interes publiczny.

Art. 51. Minister właściwy do spraw gospodarki zakończy, w drodze decyzji, postępowanie antydumpin-

gowe przez jego umorzenie, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe.

Art. 52. 1. W przypadku zakończenia postępowania antydumpingowego z przyczyn, o których mowa w art. 50 pkt 2 i art. 51, zabezpieczenie, o którym mowa w art. 40 ust. 1, organ celny zwraca na pisemny wniosek osoby zainteresowanej.

2. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia organ celny nie płaci odsetek.

Art. 53. Cła antydumpingowe ustanawia się w wysokości niezbędnej do usunięcia szkody, ale nieprzekraczającej marginesu dumpingu.

Art. 54. 1. Cło antydumpingowe powinno być ustanowione indywidualnie dla każdego znanego producenta lub eksportera towaru przywożonego na polski obszar celny po cenach dumpingowych, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku stosowania kontroli wrywkowej ostateczne cło antydumpingowe nałożone na towary sprzedawane lub produkowane przez zagranicznych eksporterów lub producentów nieobjętych kontrolą wrywkową nie może przekraczać średniego ważonego marginesu dumpingu ustalonego dla zagranicznych eksporterów lub producentów objętych kontrolą wrywkową. Dla ustalenia średniego ważonego marginesu dumpingu pomija się marginesy mniejsze niż 2% do ceny eksportowej oraz marginesy ustalone z zastosowaniem art. 29 ust. 2.

3. W przypadku gdy towar jest przywożony na polski obszar celny z wielu źródeł, ostateczne cła antydumpingowe nakłada się w każdym przypadku, w sposób niedyskryminacyjny, w przywozie ze wszystkich tych źródeł, wobec których stwierdzono stosowanie dumpingu i wyrządzenie szkody, z wyjątkiem przywozu objętego zobowiązaniami cenowymi.

Art. 55. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu ustanawiającym ostateczne cło antydumpingowe określa w szczególności:

- 1) nazwę towaru i kod taryfy celnej,
- 2) zagranicznych producentów lub eksporterów oraz kraje eksportu, których ostateczne cła antydumpingowe dotyczą,
- 3) wysokość ostatecznych ceł antydumpingowych, a także sposób, warunki, zakres i okres ich stosowania,
- 4) marginesy dumpingu dla poszczególnych zagranicznych producentów lub eksporterów i krajów eksportu oraz wysokość ustanowionych ostatecznych ceł antydumpingowych w stosunku do poszczególnych lub wszystkich eksporterów z danego kraju,
- 5) zagranicznych eksporterów bądź organy krajów eksportu, które złożyły zobowiązania cenowe.

2. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, doręcza się niezwłocznie zagranicznym producentom lub eksporterom, którzy biorą udział w postępowaniu, oraz organom krajów eksportu, a także Prezesowi Głównego Urzędu Ceł.

Art. 56. 1. W przypadku okresowej zmiany warunków rynkowych, które były podstawą ustanowienia ostatecznych ceł antydumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek strony lub z urzędu, w drodze rozporządzenia, zawiesić stosowanie ceł antydumpingowych na okres 9 miesięcy. Zawieszenie może zostać przedłużone na dalsze 3 miesiące.

2. Przed wydaniem rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki umożliwi wypowiedzenie się wnioskodawcy, przemysłowi krajowemu oraz przedstawicielom krajowych organizacji konsumenckich co do zamierzonego zawieszenia stosowania ceł antydumpingowych.

3. Rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, może zostać uchylone, jeżeli ustała przyczyna zawieszenia.

Art. 57. Wymiaru i poboru ceł antydumpingowych dokonuje organ celny.

Art. 58. Tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe ustanawia się na towary dopuszczane do obrotu na polskim obszarze celnym od daty określonej w rozporządzeniu je nakładającym, chyba że przepisy odrębne stanowią inaczej.

Art. 59. 1. Jeżeli ustanowione zostanie tymczasowe lub ostateczne cło antydumpingowe, warunkiem dopuszczenia do obrotu towaru klasyfikowanego według takiego kodu taryfy celnej, jak towar objęty środkiem antydumpingowym, jest udokumentowanie pochodzenia towaru na zasadach określonych w przepisach prawa celnego. Jeżeli warunek ten nie zostanie spełniony, stosuje się cło antydumpingowe.

2. W przypadku gdy retrospektywnie zostanie przedstawiony dowód pochodzenia towaru, a organ celny stwierdzi, że towar nie podlega środkowi antydumpingowemu, cło antydumpingowe pobrane zgodnie z ust. 1 zostanie zwrócone na zasadach określonych w przepisach prawa celnego. Od zwracanego cła organ celny nie płaci odsetek.

Art. 60. 1. W przypadku gdy w trakcie postępowania antydumpingowego było ustanowione tymczasowe cło antydumpingowe, a ostatecznie ustalono, że miał miejsce przywóz na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych i że przywóz ten wyrządził szkodę przemysłowi krajowemu, niezależnie od tego, czy zostanie ustalone ostateczne cło antydumpingowe, minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi, w jakim zakresie tymczasowe cło antydumpingowe ma zostać pobrane, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. Tymczasowe cło antydumpingowe nie może zostać pobrane, jeżeli ostateczne ustalenia stwierdzają tylko groźbę wyrządzenia szkody lub opóźnienia po-

wstania przemysłu krajowego, chyba że istotna szkoda powstałaby, gdyby nie nałożono tymczasowego cła antidumpingowego.

3. W przypadku gdy nie ustanowiono ostatecznego cła antidumpingowego i nie pobrano tymczasowego cła antidumpingowego, organy celne zwracają zabezpieczenie pobrane zgodnie z art. 40.

4. Jeżeli minister właściwy do spraw gospodarki ustanowi ostateczne cło antidumpingowe, a jego wysokość jest wyższa niż wysokość tymczasowego cła antidumpingowego, organ celny pobiera tymczasowe cło w wysokości, jaka została ustalona zgodnie z art. 39 ust. 1. W przypadku gdy ostateczne cło antidumpingowe jest niższe niż tymczasowe cło antidumpingowe, organ celny pobiera cło tymczasowe w wysokości ostatecznego cła antidumpingowego.

Art. 61. 1. Organ celny, na pisemny wniosek osoby zainteresowanej, zwraca zabezpieczenie pobrane zgodnie z art. 40 ust. 1:

- 1) po uiszczeniu kwoty wynikającej z tymczasowego cła antidumpingowego albo
- 2) jeżeli ostateczne ustalenia nie stwierdzają istnienia dumpingu lub będącej jego wynikiem szkody.

2. Od kwoty zabezpieczenia zwracanego zgodnie z ust. 1 i art. 60 ust. 3 organ celny nie płaci odsetek.

Art. 62. 1. Ostateczne cło antidumpingowe może być ustanowione z mocą wsteczną na towary, które zostały dopuszczone do obrotu nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem ustanowienia tymczasowego cła antidumpingowego, pod warunkiem że stronom umożliwiono wypowiedzenie się w tej sprawie oraz gdy zachodzą łącznie następujące okoliczności:

- 1) przywóz tych towarów podlegał ewidencjonowaniu, o którym mowa w art. 37,
- 2) wobec tego rodzaju towarów stwierdzono już w przeszłości przywóz po cenach dumpingowych przez dłuższy okres lub gdy krajowy importer wiedział lub powinien był wiedzieć o rozmiarze stosowanego dumpingu i wyrządzonej przez niego szkody,
- 3) przywóz towarów po cenach dumpingowych, który wyrządził szkodę w okresie objętym postępowaniem antidumpingowym, nadal znacznie wzrasta w takich rozmiarach i w takim czasie, że ostateczne cła antidumpingowe mogą okazać się niewystarczające, czyniąc wyrządzoną szkodę trudną do naprawienia.

2. Ustanowienie ostatecznego cła antidumpingowego, o którym mowa w ust. 1, nie narusza przepisów art. 58.

3. Ostateczne cła antidumpingowe nie mogą być ustanowione z mocą wsteczną na towary przywiezione na polski obszar celny przed datą naruszenia lub odstąpienia od zobowiązania cenowego.

DZIAŁ IV

Postępowanie w sprawie obejścia ceł antidumpingowych

Art. 63. 1. W przypadku wystąpienia okoliczności wskazujących na przywóz na polski obszar celny towarów podobnych lub ich części w celu obejścia ustanowionych ceł antidumpingowych minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć postępowanie w sprawie obejścia ceł antidumpingowych.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 24—37 oraz art. 48—59, przy czym powinno być ono zakończone w terminie 9 miesięcy od daty jego rozpoczęcia.

Art. 64. 1. Obejście, o którym mowa w art. 63, oznacza zmianę struktury przywozu, niemającą uzasadnionych podstaw ekonomicznych, w celu uniknięcia następstw ceł antidumpingowych, w wyniku której nastąpiło:

- 1) osłabienie skutków nałożonego cła antidumpingowego polegające na obniżeniu cen towarów krajowych,
- 2) rekompensowanie w jakikolwiek sposób przez zagranicznego eksportera nałożonych ceł.

2. Działalność montażową prowadzoną w Polsce lub w kraju trzecim uznaje się za mającą na celu obejście ustanowionych ceł antidumpingowych w przypadku, gdy:

- 1) rozpoczęła albo zwiększyła się ona po lub bezpośrednio przed wszczęciem postępowania antidumpingowego, a części używane do montażu są przywożone z kraju, z którego przywożone towary są objęte cłami antidumpingowymi,
- 2) wartość części używanych do montażu, pochodzących z kraju, o którym mowa w pkt 1, stanowi nie mniej niż 60% łącznej wartości części zmontowanego towaru; za obchodzenie ceł antidumpingowych nie zostanie uznana sytuacja, w której wartość dodana do przywiezionych części w trakcie montażu lub wykończenia przekracza 25% kosztów produkcji,
- 3) skutki cła antidumpingowego są osłabione i nie eliminują szkody dla przemysłu krajowego, biorąc pod uwagę ceny albo ilość zmontowanych towarów podobnych oraz istnieją dowody na istnienie dumpingu w stosunku do wartości normalnej uprzednio ustalonej dla tego towaru.

Art. 65. 1. Po wszczęciu postępowania w sprawie obejścia ceł antidumpingowych minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych tym postępowaniem.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się przez okres określony w art. 37 ust. 2 i zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 3.

Art. 66. W przypadku stwierdzenia w wyniku postępowania, że objęty nim przywóz towarów ma na celu obejście ustanowionych ceł antydumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki nakłada ostateczne cło antydumpingowe na objęte postępowaniem towary podobne lub ich części od dnia wprowadzenia obowiązku ewidencjonowania przywozu tych towarów na polski obszar celny.

DZIAŁ V

Postępowanie przeglądowe, weryfikacyjne i rewizyjne. Zasady zwrotu ceł antydumpingowych oraz podatków

Art. 67. 1. Cła antydumpingowe stosuje się tak długo i w takim zakresie, jak to będzie niezbędne dla przeciwdziałania dumpingowi wyrządzającemu szkodę.

2. Ostateczne cła antydumpingowe przestają być stosowane najpóźniej z upływem 5 lat od dnia ich ustanowienia lub dnia zakończenia postępowania przeglądowego.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się, jeżeli podczas postępowania przeglądowego stwierdzono, że zaprzestanie stosowania ustanowionych ceł antydumpingowych doprowadzi do utrzymania bądź ponownego stosowania dumpingu wyrządzającego szkodę.

Art. 68. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć, w drodze postanowienia, postępowanie przeglądowe:

- 1) na wniosek złożony w imieniu przemysłu krajowego,
- 2) z urzędu, nie później niż na 2 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 2.

2. Przemysł krajowy może wystąpić, nie później niż na 3 miesiące przed końcem pięcioletniego okresu, o którym mowa w art. 67 ust. 2, z wnioskiem o poddanie przeglądowi dotychczasowych rezultatów stosowania ustanowionych ceł antydumpingowych w celu ustalenia, czy zaprzestanie ich stosowania jest zasadne.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinien w szczególności zawierać:

- 1) dowody utrzymywania się dumpingu i szkody lub
- 2) dowody, że usunięcie szkody częściowo lub w całości stało się możliwe dzięki ustanowionym cłom antydumpingowym, lub
- 3) dowody świadczące o tym, że pozycja zagranicznego eksportera lub warunki rynkowe wskazują na prawdopodobieństwo dalszego występowania dumpingu i szkody.

4. W toku postępowania przeglądowego minister właściwy do spraw gospodarki zapewni biorącym

udział w postępowaniu zagranicznym producentom lub eksporterom, krajowym importerom, organom kraju eksportu i przemysłowi krajowemu możliwość odniesienia się do zarzutów oraz ustosunkowania się do wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1.

5. Ustalenia końcowe postępowania przeglądowego powinny uwzględniać wszystkie istotne dowody przedstawione w postępowaniu.

6. Nałożone cła antydumpingowe stosuje się do czasu zakończenia postępowania przeglądowego.

7. Po wszczęciu postępowania przeglądowego minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych tym postępowaniem.

8. Ewidencję, o której mowa w ust. 7, prowadzi się przez okres określony w art. 37 ust. 2 i zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 3.

Art. 69. 1. Po upływie co najmniej roku od dnia ustanowienia ostatecznych ceł antydumpingowych, minister właściwy do spraw gospodarki, na uzasadniony i udokumentowany wniosek zainteresowanego zagranicznego producenta bądź zagranicznego eksportera lub na wniosek krajowego importera lub krajowych producentów, może dokonać weryfikacji celowości stosowania ceł antydumpingowych.

2. Postępowanie weryfikacyjne, o którym mowa w ust. 1, może być w każdym czasie wszczęte z urzędu.

3. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1, wszczyta się nie częściej niż raz na 12 miesięcy.

4. W trakcie postępowania weryfikacyjnego należy ustalić w szczególności, czy okoliczności związane z dumpingiem lub szkodą uległy istotnej zmianie oraz czy stosowane dotychczas cła antydumpingowe przynoszą zamierzone efekty w usuwaniu szkody poprzednio ustalonej. W tym celu uwzględnia się wszystkie istotne i udokumentowane informacje oraz dane przedstawione w toku postępowania.

5. Po wszczęciu postępowania weryfikacyjnego minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych tym postępowaniem.

6. Ewidencję, o której mowa w ust. 5, prowadzi się przez okres określony w art. 37 ust. 2 i zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 3.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, uchyli cło antydumpingowe, jeżeli w wyniku postępowania weryfikacyjnego stwierdzi, że dalsze stosowanie cła antydumpingowego nie jest

konieczne dla usunięcia dumpingu lub że nie jest prawdopodobne dalsze istnienie szkody lub jej powtórne powstanie w przypadku uchylecia cła antydumpingowego.

8. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, umarza postępowanie weryfikacyjne, jeżeli stwierdzi, że nie zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 7.

Art. 70. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wydać postanowienie o wszczęciu postępowania rewizyjnego w celu ustalenia indywidualnych marginesów dumpingu dla nowych zagranicznych eksporterów z kraju eksportu towaru objętego postępowaniem antydumpingowym, jeżeli eksporterzy ci nie byli dostawcami tego towaru w badanym okresie, pod warunkiem wykazania że:

- 1) nie są oni powiązani z zagranicznymi eksporterami ani producentami kraju eksportu, których towar jest objęty ustanowionymi środkami antydumpingowymi,
- 2) nowy zagraniczny producent lub eksporter dokonał przywozu towaru na polski obszar celny po zakończeniu postępowania antydumpingowego lub wykaże, że zaciągnął wymagalne zobowiązania kontraktowe dotyczące przywozu znacznej ilości towaru na polski obszar celny.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wszczy-
nia postępowanie rewizyjne, o którym mowa w ust. 1, po umożliwieniu producentom krajowym wyrażenia opinii w sprawie wniosku.

3. Po wszczęciu postępowania rewizyjnego minister właściwy do spraw gospodarki uchyla, w drodze rozporządzenia, wobec nowych zagranicznych producentów lub eksporterów, o których mowa w ust. 1, cła antydumpingowe ustanowione w wyniku postępowania antydumpingowego.

4. Po wszczęciu postępowania rewizyjnego minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych tym postępowaniem.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 4, prowadzi się przez okres określony w art. 37 ust. 2 i zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 3.

6. Cła antydumpingowe ustanowione w wyniku postępowania rewizyjnego mogą być nałożone z mocą wsteczną, po ostatecznym ustaleniu dumpingu i szkody w wyniku postępowania określonego w ust. 1, poczynając od daty obowiązywania postanowienia o wszczęciu postępowania określonego w ust. 1.

7. Przepisów ust. 1—6 nie stosuje się w przypadku, gdy cła antydumpingowe ustanowiono w postępowaniu na podstawie wyników przeprowadzonej kontroli wrywkowej, o której mowa w art. 30 ust. 3—5.

Art. 71. W przypadku gdy w wyniku postępowania przeglądowego lub weryfikacyjnego cła antydumpingowe będą stosowane tylko wobec niektórych zagranicznych producentów lub eksporterów z danego kraju, to pozostali zagraniczni producenci i eksporterzy są nadal stronami, które mogą być w każdym czasie poddane ponownemu postępowaniu przeglądowemu lub weryfikacyjnemu.

Art. 72. W przypadku przyjęcia zobowiązania cenowego przepisy dotyczące postępowania przeglądowego, weryfikacyjnego i rewizyjnego stosuje się odpowiednio.

Art. 73. 1. Postępowania przeglądowe i weryfikacyjne będą zakończone w terminie 12 miesięcy, a w wyjątkowych wypadkach — w terminie 18 miesięcy od dnia ich wszczęcia.

2. Postępowanie rewizyjne powinno być wszczęte bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone nie później niż w terminie 12 miesięcy.

3. Do postępowań przeglądowych, weryfikacyjnych i rewizyjnych stosuje się odpowiednio przepisy art. 24—37 i art. 41—56.

4. Przyjęte zobowiązanie cenowe nie wygasa, jeżeli niewystępowanie dumpingu lub szkody jest w znacznym stopniu następstwem stosowania zobowiązania cenowego.

Art. 74. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki może wszcząć z urzędu postępowanie w celu zmiany lub uchylecia rozporządzenia ustanawiającego środki antydumpingowe po uprzednim przeprowadzeniu konsultacji z zagranicznymi eksporterami i krajowymi importerami towaru, w przypadku gdy przemysł krajowy przedstawi wystarczające dane i informacje świadczące o tym, że zastosowane środki antydumpingowe nie doprowadziły do oczekiwanych zmian cen krajowych.

2. Do postępowania, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 24—32 i art. 48—56, z zastrzeżeniem, że będzie ono wznowione bez nieuzasadnionej zwłoki i zakończone w terminie 6 miesięcy od daty jego wznowienia.

3. Po wszczęciu postępowania, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw finansów publicznych, na wniosek ministra właściwego do spraw gospodarki, może zobowiązać, w drodze postanowienia, organy celne do prowadzenia ewidencji przywożonych na polski obszar celny towarów objętych tym postępowaniem.

4. Ewidencję, o której mowa w ust. 3, prowadzi się przez okres określony w art. 37 ust. 2 i zgodnie z zasadami określonymi na podstawie art. 37 ust. 3.

Art. 75. 1. Uiszczone cło antydumpingowe i podatki są zwracane krajowemu importerowi w całości lub w części na podstawie decyzji ministra właściwego do spraw gospodarki, stwierdzającej zasadność zwrotu cła antydumpingowego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na pisemny wniosek krajowego importera zawierający dokładne informacje na temat żądanej kwoty zwrotu cła antydumpingowego i podatku, złożony wraz z pełną dokumentacją dotyczącą ich obliczenia i uiszczenia. Wniosek powinien ponadto wykazać zasadność zwrotu cła antydumpingowego, a w szczególności to, że margines dumpingu w chwili poboru cła antydumpingowego nie istniał lub był mniejszy niż stawka cła antydumpingowego.

3. Pisemny wniosek krajowego importera, o którym mowa w ust. 2, powinien zostać złożony przed upływem 6 miesięcy, licząc od dnia powiadomienia osoby zobowiązanej do zapłacenia ostatecznego cła antydumpingowego.

4. Decyzja o zasadności zwrotu cła antydumpingowego i podatków powinna w szczególności określać dane dotyczące zgłoszeń celnych towarów, w odniesieniu do których cło antydumpingowe ma być zwrócone, oraz wysokość kwot podlegających zwrotowi. Decyzja powinna zostać wydana w terminie 12 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać przedłużony do 18 miesięcy.

5. Na pisemny wniosek krajowego importera, złożony wraz z decyzją ministra właściwego do spraw gospodarki o zasadności zwrotu cła antydumpingowego, oryginałem dowodu uiszczenia cła antydumpingowego i dokumentami, których przedstawienie było niezbędne do nadania towarowi przeznaczenia celnego, organ podatkowy i organ celny, który pobrał cło antydumpingowe, wydaje decyzje o zwrocie podatków i cła antydumpingowego w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku przez krajowego importera.

6. Kwota cła antydumpingowego i podatków podlegających zwrotowi zaliczana jest z urzędu na zaległe lub bieżące zadłużenie z tytułu innych należności odpowiednio celnych i podatkowych.

7. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w ust. 6, cło antydumpingowe i podatki zwraca się w terminie 30 dni, licząc od dnia wydania decyzji orzekającej ich zwrot.

8. Od zwracanego cła antydumpingowego i podatku nie płać się odsetek.

Art. 76. We wszystkich badaniach dotyczących przeglądów, weryfikacji, rewizji i zwrotów stosuje się metodę wykorzystaną w trakcie postępowania, które doprowadziło do nałożenia opłat.

Art. 77. 1. Wszelkie informacje, które ze swej istoty mają charakter poufny, w szczególności których ujawnienie stanowiłoby znaczną korzyść dla konkurencyjnych przedsiębiorców lub miałyby zdecydowanie negatywne skutki dla osoby przekazującej informacje lub osoby, od której osoba przekazująca informacje je otrzymała, lub przekazywane z klauzulą poufności przez strony postępowania, traktuje się jako poufne, jeżeli osoba przekazująca informacje wskaże przyczynę, dla której wnioskuje o takie potraktowanie tych informacji.

2. Zainteresowane strony, które przekazały informacje poufne, są obowiązane dostarczyć także ich streszczenie nieopatrzone klauzulą poufności. Streszczenie powinno umożliwić zrozumienie istoty informacji. W uzasadnionych okolicznościach zainteresowane strony mogą zawiadomić ministra właściwego do spraw gospodarki, że streszczenie tych informacji nie jest możliwe. W takim wypadku są one obowiązane umotywić swoje stanowisko.

3. W przypadku gdy osoba dostarczająca informacje odmawia ujawnienia tych informacji w formie uogólnionej, informacje te mogą zostać pominięte, chyba że inne wiarygodne źródła potwierdzają te informacje.

Art. 78. 1. Jeżeli zachodzi potrzeba ujawnienia ogólnych informacji oraz dowodów uzyskanych w postępowaniu antydumpingowym prowadzonym na podstawie przepisów ustawy, to minister właściwy do spraw gospodarki może ujawnić je w zakresie niezbędnym do wyjaśnienia podjętych w postępowaniu rozstrzygnięć.

2. Ujawnienie informacji i dowodów, o których mowa w ust. 1, nie może naruszyć prawa stron do zachowania tajemnicy handlowej.

Art. 79. 1. Informacje uzyskane na podstawie przepisów ustawy z zastrzeżeniem poufności nie mogą być ujawnione bez wyraźnego zezwolenia osoby, która je dostarczyła.

2. Informacje dotyczące konsultacji urzędowych prowadzonych na podstawie przepisów ustawy, jak i inne dokumenty opracowane przez właściwe organy w związku z postępowaniem prowadzonym na podstawie przepisów ustawy mogą być ujawnione jedynie za zgodą właściwych organów.

3. Informacje uzyskane na podstawie przepisów ustawy mogą być wykorzystywane wyłącznie do celów, dla których zostały zgromadzone.

DZIAŁ VI

Kontrola Naczelnego Sądu Administracyjnego

Art. 80. 1. Decyzje ministra właściwego do spraw gospodarki wydane w postępowaniu antydumpingowym oraz postanowienia tego organu: o pozostawieniu wniosku o wszczęcie postępowania antydumpingowego bez rozpoznania, o zakończeniu postępowania antydumpingowego bez nałożenia środka antydumpingowego, o umorzeniu postępowania antydumpingowego, o odmowie wszczęcia postępowania antydumpingowego, podlegają zaskarżeniu przez stronę do Naczelnego Sądu Administracyjnego w przypadku ich niezgodności z prawem, w terminie 30 dni od daty doręczenia.

2. Wniesienie i rozpoznanie skargi następuje w trybie określonym ustawą z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368

i Nr 104, poz. 515, z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 106, poz. 679, Nr 114, poz. 739 i Nr 144, poz. 971, z 1998 r. Nr 162, poz. 1126, z 1999 r. Nr 75, poz. 853, z 2000 r. Nr 2, poz. 5, Nr 48, poz. 552, Nr 60, poz. 704 i Nr 91, poz. 1008 oraz z 2001 r. Nr 49, poz. 508 i 509, Nr 98, poz. 1070 i Nr 101, poz. 1113), z wyłączeniem przepisów art. 34.

3. Wniesienie skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego aktu, chyba że sąd tak postanowi.

DZIAŁ VII

Przepisy przejściowe, zmiany w przepisach obowiązujących i przepisy końcowe

Art. 81. Postępowania wszczęte i niezakończone ostatecznym postanowieniem lub decyzją przed dniem

wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według jej przepisów.

Art. 82. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o ochronie przed nadmiernym przywozem towarów na polski obszar celny (Dz. U. Nr 43, poz. 477) w art. 6 w ust. 1 wyrazy „obejmowanego procedurą dopuszczenia do obrotu” zastępuje się wyrazami „dopuszczanego do obrotu na polskim obszarze celnym”.

Art. 83. Traci moc ustawa z dnia 11 grudnia 1997 r. o ochronie przed przywozem na polski obszar celny towarów po cenach dumpingowych (Dz. U. Nr 157, poz. 1028).

Art. 84. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

1353

USTAWA

z dnia 24 sierpnia 2001 r.

o Żandarmerii Wojskowej i wojskowych organach porządkowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Żandarmerię Wojskową jako wyodrębnioną i wyspecjalizowaną służbę wchodzącą w skład Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Ustawa określa:

- zakres działania i organizację Żandarmerii Wojskowej oraz uprawnienia i obowiązki żołnierzy Żandarmerii Wojskowej,
- rodzaje i zadania wojskowych organów porządkowych oraz uprawnienia i obowiązki żołnierzy tych organów.

3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- żołnierzach Żandarmerii Wojskowej — rozumie się przez to żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową na stanowiskach służbowych w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej,
- żołnierzach wojskowych organów porządkowych — rozumie się przez to żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową, wyznaczonych przez właściwy organ wojskowy do pełnienia służby określonej w art. 45,
- Siłach Zbrojnych — rozumie się przez to Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 2

Zakres działania i organizacja Żandarmerii Wojskowej

Art. 2. Nazwa „Żandarmeria Wojskowa”, jej skrót „ŻW” przysługuje wyłącznie służbie, o której mowa w art. 1 ust. 1.

Art. 3. 1. Żandarmeria Wojskowa wykonuje zadania należące do jej zakresu działania w Siłach Zbrojnych oraz w stosunku do osób określonych w ust. 2.

2. Żandarmeria Wojskowa jest właściwa wobec:

- żołnierzy pełniących czynną służbę wojskową,
- żołnierzy niebędących w czynnej służbie wojskowej w czasie noszenia przez nich mundurów oraz odznak i oznak wojskowych,
- pracowników zatrudnionych w jednostkach wojskowych:
 - w związku z ich zachowaniem się podczas pracy w tych jednostkach,
 - w związku z popełnieniem przez nich czynu zabronionego przez ustawę pod groźbą kary, wiążącego się z tym zatrudnieniem,
- osób przebywających na terenach lub w obiektach jednostek wojskowych,